

พื้นที่สร้างสรรค์และการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักดื่มวัยใสพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันท์ ตั้งพิทักษ์ไกร และคณะ¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

สรุปผลการศึกษา

บทความนี้ถอดความมาจากรายงานวิจัยเรื่องพื้นที่สร้างสรรค์และมาตรการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักดื่มวัยใสพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอภาพรวมการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์และการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักดื่มวัยใสพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า การจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชนส่วนใหญ่เกิดจากนโยบายของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามวาระโอกาส แต่ยังคงขาดพื้นที่สำหรับเยาวชนเพื่อใช้แสดงออกและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนากิจกรรมร่วมกัน งานวิจัยนี้จึงเปิดพื้นที่ให้เยาวชนได้กำหนดกิจกรรมที่สนใจร่วมกัน ประกอบด้วย การเล่นดนตรี การแสดงละครบทบาทสมมุติ การเล่นเกมเน้นทนาการ การเสริมความรู้เกี่ยวกับโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องเล่า (เหล้า) ในตำนานจากประสบการณ์ และกิจกรรม “ชุมชนของเรา” หลังจากจัดกิจกรรมได้ประเมินความรู้สึกของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่มีความสุข ดีใจ และอยากให้มีการจัดกิจกรรมขึ้นอีก นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อมูลภูมิหลังทั่วไปของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน โดยมีประสบการณ์ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 98.1 และส่วนใหญ่ที่ทำให้เยาวชนมีความต้องการดื่มหรืออยากทดลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ กลุ่มเพื่อนชักชวนให้ดื่ม คิดเป็นร้อยละ 30.1 ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อความต้องการและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนมากที่สุด และจากข้อมูลหลังเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากข้อมูลแบบวัดความตั้งใจในการป้องกันตนเองไม่ให้กลับไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซ้ำของเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ อายุ 10 – 19 ปี พบว่า ผลรวมของความตั้งใจในการป้องกันตนเองไม่ให้กลับไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซ้ำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11, SD = .923$), ($\bar{X} = 2.98, SD = .871$) โดยเยาวชนกลุ่มอายุ 16 – 19 ปี มีระดับเห็นด้วยในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ทำลายอนาคต และก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42, SD = .994$) และเยาวชนกลุ่มอายุ 10 – 15 ปี เห็นด้วยในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.06, SD = .998$) และจากข้อมูลของกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมฯ ในพื้นที่เปรียบเทียบมีผลรวมของความตั้งใจในการป้องกันตนเองไม่ให้กลับไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซ้ำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81, SD = .692$) โดยเยาวชน มีระดับเห็นด้วยในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ทำลายอนาคต และก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.13, SD = .666$) หมายความว่า หากเยาวชนมีความตระหนักและมีทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเชิงลบมากเท่าไร โอกาสที่เยาวชน จะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองไม่ให้กลับไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซ้ำจะยิ่งสูงขึ้น

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Email address: anon-ko@hotmail.co.th